

СТАНОВИЩЕ

от проф. д. ик. н. Виржиния Иванова Желязкова

на материалите, представени за участие в конкурс за заемане на академичната длъжност „доцент“ във Висшето училище по застраховане и финанси - София

по област на висше образование 3. Социални, стопански и правни науки професионално направление, 3.7. Администрация и управление (Публично управление и образователни стратегии)

В обявения конкурс в Държавен вестник, бр. 52 от 05.07.2022 г. и на интернет страница на Висшето училище по застраховане и финанси (ВУЗФ), като единствен кандидат участва д-р Даниела Петрова Караангова, хоноруван преподавател във ВУЗФ.

1. Общо представяне на процедурата и кандидата

Със Заповед на Ректора на ВУЗФ № 371 от 10 ноември 2022 година съм определена за член на научното жури по настоящата процедура. С решение на научното жури в рамките на неговото първо заседание изготвям становище по представените от кандидата научни публикации и други материали по конкурса.

Единственият кандидат по настоящата процедура д-р Караангова е представила следните документи и материали във връзка с конкурса:

- Автобиография;
- Диплома за придобита образователна и научна степен “доктор“;
- Хабилизационен труд по темата на обявения конкурс;
- Два самостоятелни монографични труда, различни от основния хабилизационен труд;
- Справка за изпълнение на националните минимални изисквания, залегнали в Закона за развитието на академичния състав в Р България (ЗРАСРБ) и Правилника за неговото прилагане;
- Справка за приносите в научните публикации;
- Справка за цитиранията на научните трудове в публикации на други учени;
- Справка за трудова заетост;
- Други съпътстващи процедурата административни документи.

Броят и видът на научните публикации на кандидата, както и наличните цитирания на нейните трудове в публикациите на други автори, са достатъчни за изпълнението на минималните национални изисквания, заложи в ЗРАСРБ и Правилника за неговото прилагане. Към момента на изготвяне на настоящото становище няма информация, която да дава основание автентичността на публикациите на д-р Караангова да бъде поставяна под съмнение.

Д-р Караангова завършва висшето си образование във Великобритания. Придобива бакалавърска степен по специалността „Връзки с обществеността и комуникации“ в Университета в Саутхемптън, и магистърска степен по „Мениджмънт/управление и маркетинг“ в университета в Борнмът. През 2020

година защитава образователната и научна степен „доктор“ в Университета в Саутхемптън. Д-р Караангова е хоноруван преподавател във ВУЗФ от 2019 година досега, като прави впечатление учебната ѝ натовареност – води лекции и упражнения по общо шест дисциплини, част от които разработва самостоятелно. Оценките на студентите за нейната работа винаги са били високи, което е атестация за качествата ѝ като преподавател.

От м. октомври 2022 година с-р Караангова е определена за зам.-главен редактор на академичното списание на ВУЗФ – VUZF Review. Това е оценка от ръководството на университета за нейните качества като учен.

2. Обща характеристика на дейността на кандидата

В обявения конкурс д-р Караангова участва с общо три монографични труда, като за основен хабилитационен труд е посочила „Личностни и организационни конструкти на системното мислене“. Останалите две монографии тематично попадат в областта на конкурса и в тях авторът разглежда важни аспекти на управлението на висшето образование в България: „Ролята на висшето образование за трансформацията на българската икономика“ и „Перспективи за реформиране на висшето образование в България“.

Основният хабилитационен труд е посветен на актуална тема – системното мислене, като прави впечатление новаторският подход на автора към нея – представяйки я в контекста на личностните и организационни конструкти. Изследва се доколко системното мислене е плод на определен тип култивиране в личността или човек се ражда с или без него и как организационните култури влияят върху формирането и развитието на системното мислене. Изясняването на тези въпроси е важно както от научна,

така и от практическа, мениджърска гледна точка. Ако мисленето в системи може да се развива при определени условия (на индивидуално ниво и в организационен контекст), то тогава има начини това да се прави и да се мултиплицират полезните ефекти от него. За целите, които авторът си поставя в рамките на монографичния си труд, тя извършва мащабно анкетно проучване в различни икономически сектори в България и Великобритания, като събира и анализира общо 353 въпросника, попълнени от лица на мениджърски позиции. Резултатите показват, че има връзка между някои видове личностното поведение и мисленето в системи, както и че е налице категорична връзка между типа организационна култура и развитието на този тип мислене. Важен извод е значението на наличието на прозрачност в отношенията и позитивната критика в рамките на организацията за свободното развитие на този тип мислене.

Изследването се състои от общо 121 страници и е структурирано в рамките на общо шест части. Д-р Караангова е анализирала критично общо 200 броя източници с научна информация. Това говори за нейната висока осведоменост и компетентност по разглежданата проблематика. Методологията, която тя подходящо е избрала за постигане на целите на труда е от комбиниран характер – представлява съчетание на методи от областта както на количествения, така и на качествения анализ. Резултатите, до които д-р Караангова достига, притежават безспорна научна валидност.

Основният принос на автора с този труд се състои в представянето по интересен, достъпен и увлекателен начин на нестандартна интерпретация на важен за всяка организация въпрос и достигането до изводи в резултат от сериозно емпирично проучване в България и чужбина. Поздравявам д-р

Караангова за научната смелост да предприеме един такъв новаторски подход към иначе силно дискутирана проблематика.

Другите две монографични изследвания на кандидата осветляват централни за страната ни проблеми от областта на управлението на висшето образование. В „Ролята на висшето образование за трансформацията на българската икономика“ д-р Караангова анализира особено актуалния проблем за адекватността на висшето образование спрямо нуждите на икономиката на България. Другата книга: „Перспективи за реформиране на висшето образование в България“ на практика представлява логично продължение на първата. В нея авторът излага вижданията си за бъдещето на висшето образование в страната ни, което според нея безспорно трябва да премине през реформиране. И двете книги представляват стойностни и задълбочени научни изследвания, в които подчертано се усеща силно авторово участие и позиция по анализиранияте въпроси. Те допълват профила на кандидата като сериозен и перспективен млад учен.

3. Критични забележки, въпроси и препоръки

Нямам съществени критични бележки към работата на кандидата. Имам следните въпроси:

- Как си обяснявате резултата от анкетното проучване в рамките на реабилитационния труд, който показва, че добросъвестността не води до развитие на системно мислене? Логично очакването на повечето хора е това да е обратно.
- От висшето образование ли трябва да започне образователната реформа или от средното – къде проблемите изискват по-спешно решение според Вас?

ЗАКЛЮЧЕНИЕ

Въз основа на гореизложеното, давам своята положителна оценка на материалите, предоставени за разглеждане във връзка с настоящата процедура и гласувам „ЗА“ заемането на академичната длъжност „доцент“ по 3. Социални, стопански и правни науки професионално направление 3.7. Администрация и управление (Публично управление и образователни стратегии) от д-р Даниела Караангова

01.12.2022 г.

Гр. София

Изготвила становището: (п)

/проф. д. ик. н. Виржиния Желязкова/